

bringer sin i Kreditforeningsobligationer, som jo er Udtryk for Kreditgivningen til Ejendomme. Hvis nu det ærede Medlem vil mene, at den Kapitalejer, der har sin Kapital anbragt i en Ejendom, nødvendig har Krav paa et forhøjet Udbytte af denne Kapital, saa maa han ogsaa mene, at der ved Samfundsforanstaltninger burde foretages Skridt til, at Udbyttet kom til at stige for den anden Kapitalejer, som har sin Kapital anbragt i Kreditforeningsobligationer. Hvorledes det ærede Medlem nu kunde eller vilde tænke sig en saadan Foranstaltning gennemført, ved jeg ikke, men jeg tror, man fra Samfundets Side, fra det offentliges Side, maatte modsætte sig en saadan Bestræbelse. Naar man taler om Producenten, den, som producerer en Vare, den, som har bestemte Omkostninger ved denne Produktion, bliver Forholdet med Hensyn til denne Producent's Udbytte et andet, end hvor der er Tale om en Kapitalanbringelse i Papirer eller en Kapitalanbringelse i en Ejendom. Hvis det ærede Medlems Maksime skulde blive gældende, maatte det føre til en uafbrudt og vedvarende og stærk Huslejestigning. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en farlig Vej, han er inde paa, og at Konsekvenserne deraf vilde være lige imod det, som er Huslejelovens Hensigt og de Krav, som de samvirkende Lejerforeninger — en Bevægelse, der jo tager stadig stigende Fart i vort Land i Øjeblikket — netop i Gaar eller i Forgaars har givet et saa stærkt Udtryk i deres Henvendelse til Lovgivningsmagten. Mere end at tilsikre et lignende Udbytte som tidligere kan Huslejelovgivningen ikke have til Formaal. Det er ogsaa ud fra dette Hensyn, at de andre Bestemmelser i § 6 er indførte. Det ærede Medlem var der navnlig betænkelig ved Bestemmelsen i sidste Stykke i § 6 A., der tilsigter at give Nævnene en vis Kontrol med Hensyn til Reparationskrav fra Lejerens Side. Men denne Bestemmelses Motivering ligger indenfor Huslejelovgivningens Ramme; thi hvis en Ejer kan lade sin Lejlighed forfalde, betyder det, at han for den samme Lejesum giver et ringere Vederlag til Lejeren, og det betyder derfor, at han omgaar Bestemmelsen om, at han ikke maa tage en højere Leje. I Stedet for at kræve en højere Leje byder han en ringere Lejlighed. Følgelig vil det være nødvendigt at have en saadan Kontrol. Men det ærede Medlem har ikke Ret i de stærke Udtryk om, at Ejeren derigennem udleveres til Lejerens For-

godbefindende, saa at Lejere, som havde mishandlet Lejligheder og forringet deres Værdi, derigennem kunde faa et Krav paa Ejeren. Det er ganske klart, at Nævnene maatte afvise en Lejerpaastand, som gik ud paa at fremtvinge en Reparation af Lejligheden, der var blevet paakrævet netop ved Lejerens Mishandling af Ejendommen. Dette finder ogsaa Udtryk i Bestemmelsens Form; men i øvrigt kan der gives dette et endnu stærkere Udtryk, hvis det er det Forhold, det ærede Medlem er særlig betænkelig ved. Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse siger, at det er et bygningsukyndigt Nævns Flertal, som udøver Nævnenes Beføjelse, saa er denne Udtalelse dog lidt vovet; thi i Nævnet skal der sidde to Husejere, og disse maa dog antages at have noget Kendskab til Bygningsforhold, navnlig til Spørgsmaal om Bygningers Reparationer. Da det ærede Medlem naaede til § 7, der omhandler de Forbedringer, som en Husejer kan ønske at foretage, og som skal sikre Ejeren mod, at nogle enkelte uvillige Lejere skal kunne hindre ham i at foretage en Forbedring, foreslog det ærede Medlem en Tilføjelse hertil, som skulde kunne virke fremmende for en saadan Forbedring af Ejendommen; og det Spørgsmaal indlader jeg mig gerne paa at forhandle om. Det ærede Medlem fremhævede Ønskeligheden — set ogsaa fra Haandværkerstandens Side — af at fremme Reparationer og Forbedringer. Disse Hensyn har ogsaa været bestemmende for de Bestemmelser, som er indførte i Lovforslagets § 6 A., som jeg netop har omtalt, og hvis jeg ikke hørte fejl, foreslog det ærede Medlem til § 7 at føje en Bestemmelse, som allerede findes i § 6 A., næstsidste Stykke; i alt Fald syntes de Ord, som det ærede Medlem læste, den Formulering, han gav, hentet derfra. Men derfor er det jo meget muligt, at de ved at indføres i § 7 paa den af det ærede Medlem angivne Maade kan gøre Nytte en Gang til, og saa skal jeg ikke have noget derimod at indvende.

Vedrørende § 8 fremsatte det ærede Medlem en Bemærkning, som jeg ikke rigtig forstod. Den angik Ejeren's ubetingede Ret til selv at tage en Lejlighed og — for at kunne benytte denne Ret — Adgang til at opsigte den hidtidige Lejer. Denne ubetingede Ret er opgivet i Lovforslaget her paa Grund af Misbrug, som har fundet Sted. Det ærede Medlem erkendte, at Argumentationen til Fordel for at opgive denne Ret kunde have sin Be-